

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marți, Joi și Sâmbătă.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 8 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru marșale pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălăutate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fe-care publicare.

Sibiu, 5 Novembre, 1884.

Suntem cercați oameni noi cei chemați a înregistra lucrurile, ce se întîmplă în lume. Și dacă une-ori suntem necesitați a face și coniecțiuni problematice și neproblematică asupra dezvoltării lucrurilor în viitoriu, cercarea cu dublă greutate se aruncă asupra noastră.

Se întîmplă că înregistrăm ați un lucru doi în două felurite chipuri, ambii bazați pe unul și același „species facti,” mai de multe-ori însă se ivește cazul, că se înregistrează lucrurile de tot manc, partea nefavorabilă se retace cu intențiune, ca lucrul, în colorii frumoase prezentat, se promoveze tendențe și scopuri separatistice.

Preste aceste se mai adauge o grea dosă a cercării noastre în poziția noastră față cu publicul cetitoriu. Este vechiă dicerea: *Quot capita, tot sensus*. Și nime altul ca țiaristul a făcut cunoștință cu dicerea veche. Este greu a scrie totdeauna după gustul publicului, și și mai greu lucru este a potrivii lucrurile după gustul publicului.

Lucrul ușor se esplică. Noi suntem chemați a înregistra lucrurile genuin, și prin aceasta de foarte multe-ori spunem lucruri contrarie gustului cetitorilor.

Ni se întîmplă că de multe-ori unul și același lucru se repețește prea de multe-ori, așa că în cele din urmă el nu mai face efect.

Trebue să o mărturisim că noi încă nu repețăm cu plăcere lucrurile; mai ales însă nu acelea, cari produc amărăciune în poporul nostru. Ne-am urit a mai scrie asupra nebnaticeii încercări cu maghiarisarea, și în cele din urmă totuși ne supunem sorții, și scriem asupra maghiarisării, căci suntem șiliți a înregistra ceea ce se întîmplă în lume.

Magistratul din Budapesta a cređut că învêrte osia pămîntului prin aducerea unui conclud, care ghidile urechile curentului șovinistic de acuma. El a decis, ca în capitală să nu se mai primească chelneri, cari nu știu ungurește.

Concludul magistratului fu cassat de reprezentanța orașului.

A venit apoi opinia publică — pressa — și a sberat în gura mare pe coarda cunoscută.

Se chipsuim și noi puțin, căci este vorba de chelneri în legătură cu limba ungurească.

Omul cu mintea sănătoasă începe a nu mai pricepe fanatismul pus în mișcare în interesul maghiarisării, respective a însușirii limbei ungurești.

Și este cu neputință a mai urmări lucrurile cu serioșitate, îndată ce ele devin ridicole.

Istoria ne arată cum s'au dezvoltat procesul limbistic în statele europene. Mai spicial, rămânem la statul nostru, și constatăm, că limba maghiară până la anul 1867 și-a parcurs calea sa normală. Nu știm ce cuceriri a făcut ea pe teren științific, și nici nu voim să cercăm adevărata stare a lucrului.

Procesul natural a fost următorul: Cine a avut lipsă de limba maghiară, acela și o a însușit.

Omul de litere mînat spre scrutarea izvoarelor păstrate în limba maghiară, și o a însușit, și a făcut studii cu conștientitate, ce caracterizează pe omul de litere. Așa a urmat comerciantul, așa amplotatul dela justiție și administrație, și întocmai a urmat și chelnerul.

Avem casuri și pentru contrariul. O sumedenie de unguri cunosc limba germană, și ei o cunosc de bună samă nu de dragul nemților, ci din motivul că au simțit trebuința să o învețe. Asemenea stă lucrul și cu limba românească. Fără nici o forță au învățat ungurii limba românească, și ei o au învățat, căci i-au simțit trebuința. Și noi nu comitem păcatul lingușirii proprie, susținînd că în Transilvania, Ungaria și Bănat, limba română este limbă diplomatică între unguri, sasi și sêrbi, abstracție făcînd dela armenii cu două fețe de pre la noi și airea.

Cine este curios a afla motivul acestei împregiurări, va cerceta, și el va ajunge la rezultate interesante pentru îndreptățirea cursului natural al dezvoltării unei limbi.

Noi constatăm starea lucrului, și trecem la chelneri. Este lucru știut că chelnerii sunt pentru oaspeți și nu oaspeți pentru chelneri. Cu respect la limba maghiară nu va schiopăta asemănarea dacă vom dice, că în viața unui stat amplotatul este pentru popor și nu poporul pentru amplotat.

După cunoștințele noastre din chimia organică cunoștința limbei ungurești nu stă în nici o legătură organică cu mîncarea și beutura.

Premisă aceasta să nu uităm că aici în adevăr se poate validita procesul natural contra șovinismului, fie acest șovinism ridicat la potența cea mai mare posibilă. Și el se și validează, căci putem decreta lucruri cât de absurde și sfôrăitoare, ceea ce există și se susține în puterea necesității sale organice, aceea nu se poate modifica după caprițele frivole ale oamenilor esaltați.

Diariul „Egyetértés” dela 14 Novembre a. c. Nr. 314 a luat practica lucrului, și noi dăm drept fraților dela „Egyetértés.”

Fără a sări în gâtul chelnerilor, țiarul estromist propune spre deslegare următoarele probleme: Să se maghiarizeze dynasthia Habsburg, să se maghiarizeze curtea dimpreună cu toți amplotații și dignitarii, să se maghiarizeze magnații, armata comună cu oficerii, tehnicii țidanii, în urmă și chelnerii.

Toate acestea sunt de lipsă spre scopul sublim: maghiarisarea chelnerilor.

Noi credem că lucrul nici cu atâta nu-și atinge scopul. Va trebui să se maghiarizeze toți germanii, francezii, englezii, italienii, românii, spaniolii etc. de dragul chelnerilor ungurești.

„Difficile est satiram non scribere.”

Revista politică.

Paralel cu comisiunile din delegațiuni lucră și comisiunile dietei. Țiarele ne aduc amănunte despre ședințele comisiei financiare în care s'a pertractat budgetul ministrului de culte și instrucțiune publică.

Curioase de tot curioase sunt acestea rapoarte și totodată și foarte instructive. Gimnasiul de model din Budapesta pentru a cărui susținere se speează sume enorme, progressează rău. La plîngerile mai multor membrii din comisie ministrul de culte și instrucțiune publică a promis, că va face tot posibilul pentru delăturarea rîului.

Trecem preste unversitatea din Cluș, care după cuvintele lui Hegedüs are frumoasă chemare și din punct de vedere al naționalităților; trecem și preste scoala medie din Vaag-Neustadt, care după spusa ministrului trebue susținută din considerarea importanței ei pentru slovacii din apropiere; trecem și preste preparandii, căci după spusa lui Stefan Rakovszky învățătorii dela scoalele populare pot lucra mai cu efect contra agitațiunilor naționalităților, trecem preste aceste și ne oprim la scoalele pentru copii mici.

La întrebarea lui Iosif Madarász cu privire la progresul scoalelor populare în limba ungurească, ministrul Trefort respunde; „În maghiarisare sunt a se constata mari progresse.”

În puține cuvinte am dat scheletul principiilor pe care se bazează la noi instrucțiunea publică.

Puterile europene s'au întrunit de nou în conferență, spre a regula marginile Africeii spre marea mediterană.

Conferența aceasta este cunoscută sub numele conferență pentru afacerile din Congo. Ea s'a întrunit Sâmbătă după ameași la 2 oare. Convocată de principele Bismark, ea fu deschisă prin el. După

FOIȚA.

Desvoltarea și însemnătatea monachismului primitiv.

(Tractat istorico-teologic de G. J.)

Motto: *Manus suas in Orientem Occidentemque porrexit, ut iam nullus esset terrarum angulus tam remotus, quo non religio dei penetrasset, nulla denique natio tam feris moribus vivens ut non suscepto Dei cultu ad iustitiae opera miteret.*

Lactantiu, de morte pers. Lieb. I. C. X. B.

Ideia despre țeitate au fost adoptată și esplicată încă dela începutul omenimei de cătră popoarele cele mai primitive într'un chip sau într'altul. Vicisitudinile obvenite în viața popoarelor preistorice, necesitățile reclamate în lupta lor pentru existență, temerea de o putere omnipotentă. *Dii me tuentur. Hor. Carm. I. 17, timor fecit deos*) toate acestea au avut o deosebită influență asupra facultăților spirituale ale omenimei făcîndu-o accesibilă spre admiterea existenței unei puteri supranaturale.

Omenimea pîtrunsă de acest adevăr nedisputaver, se nisua a da espresione simțemintelor de re-

verință internă cătră acel Necunoscut, despre care și făceau cele mai eronate imaginațiuni.

Simțemintele acestea de adorațiune sunt eflucul pietății, inerente naturii omenesti. „Pietatea este partea intuitivă pentru conceptele religiunii și ca o formă hotărîtă a vieții spirituale constituie aceea ce numim ființa psihologică a religiunii*.”

Popoarele anticreștine și manifestau simțemintele de pietate în deosebite forme amêsurat imaginațiunilor cu respect la conceptul țeității. Unele mergeau așa departe, încât atacau demnitatea și destinațiunea omenească, altele earăși erau conduse de principii mai puțin esagerate, toate însă au degenerat într'o ascasă și contemplațiune mistică, cari au fost baza sistemului întreg al instituțiunilor divine: al jertferei, curăției și espiarei.

Susceptibilitatea spre o ascasă mai mult sau mai puțin esaltată este caracteristica religiunilor naturale la popoarele politeistice. Indienii personificînd natura în concepțiunea Brachmanică — principiul lumii și al totulului — serveau de tot atâtea membre ale lui Brachma, cu care ținteau a se identifica. Sistemul evoluțiunii odată statorit, sinuciderea nu era cruțată, din contră, în ea privea

*) O. Pfeiderer, „das Wesen der Religion II pag. 200 Leipzig.”

fi care indian mijlocul cel mai sigur spre scopul ce-l urmărea. În Budhism ascasa degeneră în suportarea de chinuri și torturi voluntare înspăimîntătoare; iregularitățile comise aveau de urmare — drept satisfacțiune — timpirea posibilă a calităților spirituale, analoge cu ale principiului lumii. Misticii Budhaist cerca să nimicească esistența Eului, la care putea ajunge prin un fel de sinucidere spirituală și prin abstracțiunea dela tot conținutul conștiinței hotărîte. Numai acela se face părtaş de o mîntuire completă, care arunca toate legăturile vieții acestia și ducea o viață contemplativă în sêracie și castitate.

Aruncînd o privire generală preste religiunile monoteistice, care prin caracterul lor scientific și cultural divergează de pantheism, vom observa că la acestea inclinarea spre contemplațiune religioasă este o emanațiune a religiunii respective, servind totdeodată de mijloc puternic pentru conservarea și generalizarea aceleia. La iudei, după ce acestia s'au emancipat de aberațiunile esaltate din Orient, ascasa deveni mai suportabilă și se mîrginea pre lângă aducerea jertfelor prescise, precum și pre lângă abținerea dela ocupațiune în numite timpuri, și dela unele mîncari nepriincioase din cauza climei ferbinte. Dealtmintrea circumcesiunea și alte formalisme goale treceau înaintea lor de legi sfinte și mijloace unice spre a face pe om bun și bineplăcut lui Dzeu.

cum ni se spune conferența s'a constituit astfel: La propunerea delegatului italian principele Bismarck fu ales de president. In secretariat fu ales secretariul de ambasadă al Franței Raindre, contele Wilhelm Bismarck și viceconsulul Schmid. Prima ședință după întemplantă constituire va fi astăzi.

Conferența s'a deschis în palatul de gală al cancelarului Bismarck și reprezentanții puterilor s'au postat după rândul alfabetice al țărilor lor, servind de cinesură numirea franceză. Între doi colossi-Allemagne Germania și Russie — Russia stă străntorată Europa întreagă.

Ca doi șerpi giganti string în inele aceste două state diplomația europeană. Și lumea a adoptat numirea franceză a țărilor ca să ajungă Germania cu Rusia la margini.

După știrile mai nouă ambasadorul Italiei din Viena a comunicat ministrului de externe Kálnoky satisfacția guvernului italian cu declarațiunile ministrului nostru de externe în delegațiunile austriace.

Austria și Orientul*)

Austro-Ungaria și face fără șgomot pacinică ei consistă a peninsulei balcanice și susținută prin mâna vârtoasă a principelui de Bismarck, ea se lasă să alunece dulcișor spre Salonic și marea Egea. Aceste sunt fapte sigure positive, ce este tot atât de prisos de a le nega pe cât și de a le ascunde. Este mult mai bine, din contră, de a privi lucrurile în față, de a le desvăli cu curățenie: căci dacă evenimentele vor urma cursul lor natural, monarhia dualistă va deveni până a nu se sfârși acest secol imperiul orientului și acest fapt merită să se ocupe lumea de densus.

Având intrarea pe două mări, Adriatică și Arhipelul imperiul orientului guvernat de Habsburgi, va face contra greutate imperiului occidentului, guvernat de Hohenzollern, precum confederațiunea statelor Germaniei sudului gravitează în giurul imperiului Occidentului.

O! Aceasta nu este un plan inchipuit, întemeiat pe presupuneri și zămislit de creeri bolnavi. Este destul se vadă cineva faptele pentru a se convinge că acest plan este în deplina cale de executare.

Toți au auzit vorbindu-se de podul mareț făcut pe Sava între Semlin și Belgrad. La ce ar servi el, de nu ca trashtra de unire între Austro-Ungaria și Orientul?

S'a inaugurat de curând linia căii ferate dela Belgrad la Nisch. De ce elemente s'a compus majoritatea asistențelor? De invitați veniți, în mare număr, din Viena și Pesta.

În sârbările din acele zile, stradele și casele din Belgrad fură împodobite cu drapeluri austro-ungare și sârbe în mânuchi, semne de o strânsă unire între ambele țări.

Aceste mânuchiuri au semnificarea lor pentru cei care bagă de seamă, și învederat este că nu s'a făcut o linie de 244 de kilometre cu singurul scop de a înlesni transitul a câtorva mii de boi și oi și a câtorva sute de kintale de grâu. Deschiderea liniei dela Belgrad la Nisch are cu totul o altă însemnătate. Ea afirmă luarea în posesiune a Serbiei de către Austro-Ungaria, și se va da învoire acestei din urmă puteri de a îndeplini în indeletele lucrarea de asimilare, cu știință urmărită de

*) De d. Gaston de Fresnes. Diminețele Spaniole Nro. 8 și 9. 23 Oct. (1 Nov.) 1884.

Creștinismul, adevărata religie mântuitoare, nu pute se rămână nealterat în direcțiunea contemplațiunii religioase, ascesa se lăți cu o iuțime sfâșietoare preste tot orientul, de unde apoi luând o formă mai perfectă se transplântă și la popoarele occidentale.

Cred că nu va fi de prisos a cerceta acum după cauzele și impregiurările pe cari se bazează înclinarea spre o viață contemplativă în creștinism.

Este știut, că gradul de cultură precum și predispoziția spirituală a unui popor atâră în mare parte și dela poziția lui geografică și climatică. Națiunile sudice preste tot sunt mai accesibile spre întreprinderi ideale, ca popoarele apusene; idea odată generalisată, ea prinde rădăcini foarte adânci în inima orientului și el supus fiind zonei ferbinte oarecă a o realia, dar de multe ori cade în estrem. Orientul au îmbrățoșat creștinismul în toată valoarea lui dar neputând pătrunde deodată în esența principiilor aceluia, cădu în contemplațiuni mistice. Clima cea ferbinte, puternica lumină a soarelui reseritean precum și alți agenți cosmoi și telurici au influențat într'un mod impregnator asupra popoarelor orientale făcându-le dispuse spre meditațiuni și contemplări ideale.

Pe lângă aceasta principiile religiei păgâne erau în contradicere cu adevărul propagat de ma-

la tratatul dela Berlin. Da, negreșit se va face un schimb mai activ al produselor pământului și ale industriei, dar fie-care știe că transacțiunile comerciale sunt cel mai bun mijloc — totdeauna întrebuițat în lipsa giulelelor de tun — pentru a face să pătrundă la cei slabi ideile și înriurirea politică a unui vecin tare și ambițios.

Aceste vor fi, de sigur, pentru populațiunile sârbe efectele imediate ale deschiderii liniei dela Belgrad la Nisch.

Nu vom altă dovadă decât mărturisirea ce a scăpat, între păhare unuia din asistenții la banchețul inaugurării. „Calea ferată dela Belgrad la Nisch strigă densus, nu va avea drept singur rezultat de a desvolta relațiunile comerciale între Serbia și Austro-Ungaria. Ea va întări încă și amicitia ambelor țări și va deveni temelia nemișcătoare a mutualilor prosperității.“

Este fără indoială o mare rezervă aceste cuvinte dar pentru cel care știe ceti și înțelege, dechiararea este pe cât se poate mai limpede.

Cu aceasta țiarul din Paris „le Soleil“ esmite următoarele cugetări:

„Propășirea materială,“ eată ce făgăduiește Austria mândrelor populațiuni ale Serbiei, coboritorilor, cutezătorilor tovarăș al lui Stefan Dușan.

Nu li se vorbește de libertate, de glorie, de mărirea națională. Nu-i mai numește Piemontezii Balcanilor. Conceperea mării Serbiei, a marelui imperiu al slavilor sudului, nu mai este decât un vis stins, o vedenie ce a perit. Adio visuri ambițioase. Singură ambițiune a Sârbilor, deveniți umilii vasali ai Habsburgilor, trebuie să fie de a-și vinde boii și grânele pe târgurile Vienei și a le Pestei; Pentru aceasta sunt ajutați a-și face o cale ferată. Cele trebuie mai mult? Se poate considera că de acum înainte Serbia este, ca și Bosnia, o aneasă a monarchiei Austro-Ungare.“

Aceste toate însă nu sunt încă decât prima stațiune, scopul este aneșarea Salonicului, punct minunat, așezat pentru a deveni marele întrepunct al comerțului Europei centrale cu Orientul. Deci Austria speră să ajungă aici în doi ani, în virtutea tratatului dela 1883, încheiat între densus, Serbia și Turcia, și care prescrie că la 15 Octombrie 1886 să fie stergită juncțiunea liniei Belgrad-Nisch și Salonic ce se face acum. Sunt numai 70 de kilometri de făcut pe teritoriul otoman, doi ani sunt de ajuns pentru aceasta lucrare, și când trunchiul care are să unească Nișa și Vranja cu Salonicul se va pune în splotare, austriacii vor avea toată înlesnirea de a străpunge Macedonia precum au străpuns Serbia. Austro-Ungaria va fi atunci foarte apropiată de împlinirea visurilor sale. Ambele ei capitale Viena și Buda-Pesta, vor fi simburile marelui central austro-german, care, având aceste două puncte extreme ale sale la Hamburg și la Salonic, va uni comerțul nordului cu acela al Mediteranei orientale.

Atunci Habsburgii vor deplini opera politică, constituind sub a lor igemonia confederațiunea Balcanică, atragând în sfera de acțiune a monarchiei Austro-Ungare, Bulgaria, Rumelia-Orientală, Muntenegru, fără a uita pe România, țeară de sânge latin, pe care Austria a lucrat-o deja în vedere de a-și stabili predominarea*)

*) La 1856, când fu silită să-și retragă ostirile din principate organele ei acreditate diseră: — „Ce nu puturăm câștiga pe calea diplomatică vom lua pe calea economică.“

rele învețator-profet și rege. Deja Tacitus caracterizează creștinismul de o superstitiune periculoasă. Puterea statului privea în religie creștină o instituțiune îndreptată contra principiilor filosofice. Lupta reacționară între păgânismul putred și creștinism era așadar inevitabilă. Se însenează de către guvernatorii păgâni maltractările și persecuțiunile cele mai crâcene în contra creștinilor. Această impregiurare funestă au dat creștinilor ansă de a-și alege drept asil de scăpare pustietățile, munții și alte locuri isolate unde apoi scutiți de presiunea puterii statului păgân ducea o viață contemplativă.

Causa principală o aflăm în zelul și devotațiunea cel deosebită către învățăturile mântuitoare ale lui Chs. El însuși a îndemnat pe creștini spre o viață simplă și religioasă.*) Îndemnările acestea le propagă chiar și Apostolii în misiunea lor de pescari de oameni, cari prin faptele lor marețe și prin viața lor simplă au fost înșiși modeluri de abnegațiune. Această ferbere internă, acest pietism mai mult sau mai puțin asagerat se recomandă chiar și de către ss. părinți (Iustin Martirul). Tradițiunea bisericească ne păstrează foarte multe urme

*) „De vrei să fi perfect, mergi, vindeți averea, iați crucea și urmați mie . . . și veți avea comoară în ceriu.“ Mat. XVI. 24.

Nu s'a vorbit deja de proiectul ce-ar avea împăratul Francisc Iosif de a visita Bosnia în primăvara viitoare, și a primi la Sereievici pe regii României și Serbiei și pe principii Bulgariei și Muntenegru? Ne indoim foarte ca atunci pacea Europei va părea tot atât de asigurată pe cât se pare acum a fi; căci, pe cum dice d. Kérohan „când un suveran puternic, care are țintiri ambițioase, alianțe tari și o mare armată, și face un parter de regi, popoarele n'au de ce să fie liniștite. Florile cari cresc în acele parteruri au culoarea sângelui și mirosul prafului de pușcă.“

Cu toată întâlnirea dela Skiernievici, suntem în ajutorul unei lichidări; este greu ca o operațiune atât de complicată, atingând atâtea interese contrarii să se poată face cu bună învoire. Și apoi, toți știu că în politică lichidările se tractează prin ceea ce cardinalul Richieu numea *Ultimio ratio regum*.

„Romanul.“

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Viena, 11 Novembre 1884. Dle Redactor! Între feliuritele distracții ce și se oferesc prin cetățile mari, ești surprins într'un mod plăcut, când și se da ocaziune de a pute vedea câte ceva și de prin țara ta. Aceasta e și ceva propriu naturii omului și în special noue românilor în cari dorul de țara proprie, formează una din însușirile noastre caracteristice. Astfel de ocaziune plăcută ne-a procurat domnul I. C. Lugoșian, un cunoscut artist de preste Carpați, de care se și făcu puțină vorbă în zilele trecute prin țările noastre. Acesta în trecerea sa spre Paris unde merge spre a-și completa studiile urmate în conservatoriul din București, s'a decis a da o reprezentațiune românească pentru români din Viena. Ca în totdeauna și de astădată germanii s'au arătat că sunt cu mult mai superiori în cultură maghiarilor pe la cari trebuiesc multe pocloane, până ce și încuviințează o producțiune atât de nevinovată precum a fost și cea de față. De altcum maghiarii prin purcederea lor ne arată că sunt cuprinși de frică încep a vedea năluci, și se spăria chiar și numai de umbre. De sigur au avut motive ascunse pentru cari nu i-au permis domnului Lugoșian ca să dea reprezentațiune prin Banat. Nu cumva se vor fi temut că astfel de producțiune va însufleși pre români spre a sârba centenariul lui Horia? Se poate și aceasta. Dacă va fi așa să le fie de bine. De altcum să revenim la reprezentațiunea dată în Viena. — Timpul hotărât pentru producțiune a fost Joi seara în 6 luni curente.

Densus ne a delectat, esecutând, moțul din Ardeal, „Cocoana Chirița“ nește cuplete, jidovul și o declamare. Întru cât a succes sau ba nu ne ținem competenți a judeca. Ceea ce însă putem să o dicensăm cu inimă liniștită este că domnul Lugoșian prin reprezentațiunea sa ne a causat o plăcere și pentru aceasta nu putem decât să-i fim mulțămitori. Talentul cu care este înzestrat pre lângă o scoală bună va pute face din trênsul un artist de frunte. La această producțiune au luat parte junimea română din Viena precum și unele familii române și germane.

Cu bucurie venim a constata că printre cei prezenți am putut numera și vre-o câțiva studenți italieni. Au sosit timpul când frații de un sânge încep a se cunoaște: când fiul Romei de prin

ecelante despre exemple de abnegațiune și alte virtuți creștinești. Marele Andrei, nemuritoriul metropolit Șaguna vorbind despre începutul vieții monachale astfel ne dilucidea starea lucrului: „E'a atunci o luptă mare a inimei după cultivarea în cele sufletești și un dor nesațios după adevărul Evangheliei lui Chs. Spiritul religios era așa de înfocat și de viu, omenirea așa de tare deșteptată prin strămutările produse de creștinism, încât acele iviri în viața creștinească erau de toate zilele;“*) ear Chateaubriand accentuând oportunitatea acestei năvăliri vehemente dice într'alte următoarele: „Chiar și escesul întâielor asprimi ale Creștinismului era necesar; trebuia să existe martiri ai castității, când erau prostituți publici; trebuia să fie penitenți acoperiți în cenușă și sac, când legea autorisă cele mai mari crime în contra moravurilor; trebuia să fie eroi ai carității când esistau monstria ai barbariei, și în fine pentru a depărta un popor corupt dela înjositoarele lupte ale circului și dela arenă, trebuia ca religie să aibă așa dicând atletii și priveliștele sale în deșerturile Tebaidei“**)

(Va urma).

*) Șaguna, dreptul canonic, pag. 148

**) Biserica Română, Nr. 23 a. 1883.

văile Carpaților și de pe țărmurii bătrânei Dunăre întinde mâna frățească aceluiași fiu din senina țara Italia, nu însă la vetrele lor părintești, ci într-o țară streină unde ambii au alergat pentru a se adăpa din bogăția științei în acest centru de cultură europeană. De pre fețe puteai ceti ce se petrecea în interiorul lor, când domnul Lugoșian apăru în costum românesc la „moțul din Ardeal.“ În adevăr te și frapează frumseța aceluia cu deosebire prin unele părți locuite de români. De dorit ar fi însă când și mai des am conveni cu frații italieni, cari par atât de amabili încât ți pare se tot trăești cu ei după șa românilor.

Ca de încheiere constatăm că a servit și aceasta ca un moment bine venit, pentru de a ne aduna într'un număr frumos, și a ne petrece românește.

Correspondentul.

Sosirea MM. LL. Regele și Regina în capitală.

Despre sosirea părechi regale în București cetim în „Voința Națională.“ — Aseară la 7 oare și 10 min. Maiestățile Lor sosiră cu un tren special în gara de Nord.

Pe peronul gării se afla înșirată o companie din regimentul I. de linie cu drapel și musică.

Întrarea trenului, regal în gară fu salutată prin prezentarea armei și intonarea imnului regal.

La scoborirea din vagonul regal, Maiestățile lor fură întâmpinate de dnele Pia Brătianu, I. Câmpineanu, Sturdza, dra S. I. C. Brătianu și altele, de dnii miniștri D. Sturdza, I. Câmpineanu, G. Chițu, N. Voinov și G. Lecca, de principele D. Gr. Ghica, de dl general Cernat, de comandantul corpului II. de armată, de dl general Crețeanu, șeful casei militare a Maiestății Sale Regelui, însoțit de toți dnii adjutanți regali precum și de un număr stat-major de oficeri superiori printre cari am observat pe dnii colonel-adjutant Candiano-Popescu, comandantul regimentului 3 de călărași, colonelii Budișteanu, comandantul pieței, S. Băicoianu, directorul general al ministerului de resbel, Poenar, I. Lahovari, Horbaski, Maca, Holban, Chirișescu, etc., de dl general Radu Mihai, prefectul poliției Capitalei, dl colonel Paștia, directorul general al poștelor și telegrafelor și alții.

Din trenul regal se scoborâră și dnii I. C. Brătianu, președintele Consiliului, general adjutant Fălcoianu, ministru de resbel, și G. Cantacuzin, directorul general al căilor ferate, cari întâmpinară pe Augustii Suverani la Verciorova, precum și dl Em. Culoğlu, prefectul județului Ilfov, care eșise la Titu spre a saluta de bună sosire pe Maiestățile Lor în numele județului.

După ce persoanele prezente salutară de bună venire pe Maiestățile Lor, M. S. Regina, având în mână mai multe buchete de flori, precedată de dl general Radu Mihai și însoțită de principele D. Gr. Ghica și de doamnele mai sus citate pătrunse, prin mulțimea care se afla pe peron și aclama cu entuziasm pe grațioasa noastră Regină, în saloanele regale ale gării.

M. S. Regele, după ce se întrețină câteva momente cu dnii miniștri și oficerii superiori, pătrunse de asemenea, în mijlocul celor mai călduroase aclamațiuni, în saloanele regale de așteptare.

Acți Maiestățile Lor Regele și Regina fură întâmpinate de I. P. S. S. Mitropolitul Primat, de P. S. S. Episcopul de Roman și de un foarte mare număr de doamne și domni din înalta societate Bucureșteană.

Dintre doamne, cari veniseră în mare număr să salute sosirea Maiestăților Lor, am observat, afară de soțiile dlor miniștrii Brătianu, Sturdza, Fălcoianu, Câmpineanu, pe dnele general Radu Mihai, general Cernat, general Arion, colonel Candiano Popescu, colonel Mărculescu, Coralia Săvescu, Eug. Costinescu, D. Ionescu, de Hertz, maior Vlădoian și altele.

Dintre bărbați am observat pe dnii Filitis, procuror general la înalta Curte de Casațiune, T. Văcărescu, ministrul țerei la Bruxelles, Em. Grădiștean, președintele înaltei curți, Săvescu, procuror pre lângă aceeași curte, Al. Orăscu, Ciru Econom, procuror general la Curtea de apel, Populean, procuror la aceeași Curte, D. Ionescu, avocat, C. C. Arion, C. Fleva, primarul capitalei C. F. Robescu, C. R. Manolescu, secretarul general al ministerului domeniilor, Gr. Cantacuzin, directorul general al teatrelor, și alții.

Comerciuil capitalei s'a grăbit de asemenea a saluta sosirea Maiestăților Lor Regelui și Reginei printr'o delegațiune compusă din dnii Stefan Ionide, Stancu Bechiănu, Gr. Cupșa, D. Tănăsescu, V. Socec.

După ce Maiestățile Lor Se întreținură mai bine de o jumătate de oră cu mai toate persoanele prezentate, Augustii Suverani luară loc într'o trăsură închisă, în care abia puteau să încapă numeroasele buchete de flori și coroane primite atât în gară cât și pe drum, și se îndreptară spre palatul regal din capitală.

Trăsura regală era escortată de două plutoane de gendarmi călări, comandați de dl căpitan Fănuță, și precedată de dl general Radu Mihai, prefectul capitalei.

Curtea gării e plină de lume, care întimpină cu strigăte de ură eșirea Maiestăților Lor din salonul regal.

Calea Griviței și calea Victoriei până la palat era îndesată asemenea de lume, care cu entuziasm aclamau pe Suverani.

Ați un însemnat număr de cetățeni și de doamne, cari n'au putut asista la gară, s'au grăbit a se înscrie la palatul din capitală, salutând reîntoarcerea Maiestăților Lor în deplină sănătate.

Varietăți.

* (Promovare.) Sâmbătă la 3/15 Novembre fură promovați la rangul de Dr. în drept domni Ioan Meșian, Octavian Rusu și Duma Florian la universitatea din Budapesta.

* (Hymen.) Duminecă la 4/16 Novembre a. c. și-a sêrbat cununia în biserica noastră din Mihălț domnul Ioan Puntean, ales paroch în Vingard, cu domnișoara Ludovica Patachy.

Le dorim vieață fericită și îndelungată.

* (Hymen.) Domnul Nicolau Adamoviciu, cleric absolut, la 8/20. Novembre a. c. la oarele 12 și va sêrba cununia în biserica noastră din Bucium Poieni cu domnișoara Eva Iancu născută Jurca.

Din partea noastră le dorim fericire și viață îndelungată.

* (Postal. Cu 16 a lunei curente începând se deschide oficiu postal în comuna Cristian, comitatul Brașovului, și va sta în legătură de toată ziua cu oficiul de poștă dintre Rêșnov și Brașov.

Va espeda epistole simple și recomandate și asignațiuni postale în preț până la 200 fl.

Mersul:

Pleacă din Bran	la oarele	6 30	min. dimineața.
Ajunge la Rêșnov	" "	8 —	" "
Pleacă din Rêșnov	" "	8 30	" "
Ajunge la Cristian	" "	8 55	" "
Pleacă din Cristian	" "	9 —	" "
Ajunge la Brașov	" "	10 20	" "
Pleacă din Brașov	" "	12 30	după ameași.
Ajunge la Cristian	" "	1 50	" "
Pleacă din Cristian	" "	1 55	" "
Ajunge la Rêșnov	" "	2 20	" "
Pleacă din Rêșnov	" "	2 35	" "
Ajunge la Bran	" "	4 5	" "

— În legătură cu aceasta se schimbă mersul poștei între Rêșnov — Zernești.

Pleacă din Zernești	la oarele	6 30	minute dim.
Ajunge la Rêșnov	" "	8 —	" "
Pleacă din Rêșnov	" "	2 35	după ameași.
Ajunge la Zernești	" "	4 5	" "

* (Musică.) În București s'a înființat sub numirea „Buciumul“ o societate cu scopul de a cultiva musica. În fruntea ei este dl Tit Maiorescu.

Domnul Maiorescu în fruntea acestei societăți! Eată pentru ce luăm notiță despre înființarea ei. Numele domnului Maiorescu ne dă garanția că „Buciumul“ va buciuna cu demnitate, ridicându-se preste frivolitatea, cu care a început a se tracta musica în unele foi intitulate Musicale.

* (Aniversarea a XXI) a societății literare Junimea, fundată în Iași, de dnii Maiorescu, Alecsandri, Iacob Negruzzi, Nicu Gane, Carp, și alți literați, au fost sêrbată prin un banchet dat în hotelul Traian. La acest banchet mai toți membrii societății, în frunte cu dni Alecsandri și Maiorescu, au luat parte.

* (Arderea cadavrelor.) Numărul cremațiunilor din Coburg întrece cifra de 200. Dela 1878, atunci s'a creat aici aparatul crematoriu, numărul cremațiunilor (cadavelor arse) s'a mărit din ce în ce. Din 200 morți supuși arderei se numără 62 din Gotha și 138 streini, din acestia 126 bărbați, 69 femei și 5 copii.

* (Studente române.) Cetim în „Adevărul:“ Diarele din Paris anunță, că la concursul pentru esternat în spitalele Parisului s'au prezentat 347 candidați, dintre cari 6 femei: 4 de naționalitate rusă, 1 română și 1 turcă.

* (Cătscade ziua în Novembre)? În 1-ma Novembre soarele a răsărit la 6 oare 46 minute și a apus la 4 oare 41 minute, așadar lungimea zilei a fost 9 oare 55 minute; în 30 soarele va răsări la 7 oare 28 minute, așadar lungimea zilei va fi 8 oare 42 minute. — Conform acestora ziua în luna lui Noemvrie va scădea cu 1 oră 13 minute, în aceeași măsură noaptea — care în 1-ma Novembre a fost de 13 oare 5 minute — tot cu atâta va crește sau în 30 Novembre va fi de 14 oare și 15 minute.

* (Din viața Mariei Terezia) se aminteste, că în 1796 împărăteasa ar fi demandat ca decanatul din Brașov și Sibiu, care până aci aparținea la diecesa Strigoniului, de aci înainte are să facă parte din diecesa transilvană. În contra acestui emis capitalul din Strigoniu a protestat, ear împărăteasa a scris cu mâna sa proprie pre protestul capitalului: „Eu sunt episcopul!“*)

*) Aceasta notițe după diarele germane au figurat în toate diarele ungurești. O reproducem și noi cu observarea, că Maria Theresia a trebuit să subscie acest protest la 16 ani după moartea sa întâmplată la 1780. Red.

* (Mireasa precaută.) Întrunul din concertele cele mai cercetate, fiul unui avocat a făcut cunoștință cu o artistă. Relațiunile de cunoștință în curând s'au prefăcut în relațiuni de amor și tinêrul nostru — fără consimțământul părinților sei — și-a fidanțat coconița de soție. Fidanțații duceau o lume fericită, când odată mireasa pretinde dela mirele ei, care era rom. cath., ca înainte de ziua cununii să pășască la religiunea protestantă. Tot odată i-a împărțășit că și ea — cu toate că până aci a fost o catolică evlavioasă — va trece la protestanți. Mirele nu putea înțelege de loc caprițiile miresei sale; într'o sară însă aceasta, indecursul unei conversați confidente, i espune cauzele sale. Veți iubitul meu — i-a șa mireasa petulantă — la catolici căsătoria e taină și prin urmare indisolvabilă. În decursul vieții conjugale însă nu odată vine omul în neplăcuta pozițiune, pentru un lucru sau altul care nu-i convine, să ceară divorțul. Este mai bine deci ca în astfelu de casuri căsătoria să fie protestantă. Pe mirele idealist la surprins într'un mod neplăcut această împărțășire, dar cu toate aceste și-a călcat pe inimă și nu i-a răspuns nimic. În ziua următoare artista se trezește cu o epistolă de următorul cuprins: „Domnișoară, Dta ești precaută. Permite-mi ca eu să fiu și mai precaut — așa i se șede bărbatului. Dta nu crești că relațiunile noastre vor avea o durabilitate eternă, prin urmare eu le dau o viață și mai scurtă. Prin aceasta te desleg de legătura făcută, căci dacă suntem necesați a ne despărți, cred e lucru mai înțeleptesc a ne despărți înainte, decât după cununie.“

Ca în cetitorii nostri să nu se nască dubietate despre autenticitatea acestei întâmplări amintim, că ea s'a petrecut în capitala Ungariei, între fiul unui avocat cu o artistă magiară. Cel puțin astfel ni o spun foile magiare.

* (Meschinării.) Sub această titulă, diarul „Românul“ comunică următoarele: „Redactorele șef al unui diar din Londra oferă cetitorilor sei un premiu de 2 livre 2 șterlingi, pentru cea mai bună definițiune sau cel mai bun exemplu pentru cea mai mare meschinărie.“

Eată câteva specimene din cele trimise deja:

A împrumuta una mie livre șterlinge dela cel mai bun amic spre a acoperi cheltuelile trebuincioase pentru ai fura nevasta.

A lua inelul de logodnă al nevastei sale și al vinde spre a se duce se petreacă cu o altă femeie.

A lua de soție o femeie pentru banii ei și a-i împuta apoi că face cheltueli de toaletă.

În fine, de a profita de o ploaie torentială spre a se adăposti sub intrarea unui umbrelar.“

* (Despre cholera din est an.) Periculul indian a ajuns în capitala Francei. Epidemia mai întâiu a erupt în Iulie în părțile de miadă-și ale Francei în Toulon. Nu încape indoială, că aici a provenit din regiunile infectate ale canalului Suez. În Toulon a prins rădăcini și nutrită atât prin împrejurările sanitare rele cât și prin căldura de vară, a adus perirea multora, dar a cauzat și pagube materiale enorme. Din Toulon s'a transplantat epidemia în Marseille, unde ca și în Toulon a avut același rezultat. Cu aceasta, se vede, că a încetat în Francia. S'a răspândit încă în vr'o câteva departamente din miadă-și, s'a așezat în vro câteva cetăți mai mari, ca în Arles, dar i-a scăzut mult din putere după ce s'a retras cu totul spre miadă-și, în Italia, unde a cercetat cetatea Neapole mai târziu Genua. Spre miadă-noapte toți au cugetat că i este închis drumul.

Dar ce să veți în a trea săptămână a lunei lui Octomvrie s'a răspândit știrea, că întrun port mic francez despre miadă-noapte în Yport s'ar fi ivit casuri de cholera. De această însă nimenea n'a ținut cont, căci considerând, că timpul dă din ce în ce în spre eamnă, epidemia nu va lua dimensiuni mai mari. Oaspele necruțator însă câteva zile mai târziu se află în Nantes; acest oraș care are 130,000 locuitor în partea cea mai mare industriei și negustori, care e ce e drept de 50 kilometri depărtare de oceanul Atlantic dar stă în legătură cu acesta prin portul Loire, și se poate privi de un oraș litoral. Având în vedere numărul considerabil al locuitorilor din acest oraș știrea n'au fost tocmai considerabile, dar cu toate aceste de aici s'a transplantat și în Paris.

În Paris deja prin Iulie și August au ocultat ici coalea câte un cas de cholera, și cuprindea cu deosebire pe indiviții refugiați aici din părțile de miadă-și, din Toulon sau Marseille. Boala nu a fost privită de periculoasă și spiritele au început a fi mai puțin agitate cu atât mai vîrtos cu cât guvernul și orașul ca atare a făcut toate cele putincioase pentru a delătura tot din ce ar putea proveni o răspândire a cholerei. Luna lui Septemvrie de asemenea a adus vr'o câteva casuri, dar aceste au rēmas sporadice. Tot așa a durat aceasta până în 18. Octomvrie. În ziua aceasta au fost un cas de cholera, care și el s'a privit sporadic și ca neavând o putere epidemică. Numai după ce au început a muri mai mulți în Nantes i-a cuprins și pe Pariseni cugete mai serioase despre acest pericol și cu drept cuvânt, căci din 1-ma Noemvrie imbolnăvirile au fost tot mai dese. Noemvrie 5 și 6 au fost

șilele în cari cholera au luat culoare epidemică în Paris. După știrile primite, ea a erupt în diferite părți ale orașului. În 7 Novembre dela miezul nopții până la 4 oare dimineața s'au bolnavit 4 inși. Cas de moarte însă n'a fost. E mai răspândită în părțile, unde populațiunea e prea îndesuită și unde împrejurările sanitare sunt rele.

După opiniunea medicului Broadel cholera are să se răspândească preste întreaga Europa.

Dr. Strausz a secat corpul unui bărbat în vârstă de 27 ani și a constatat că a fost lovit de cholera asiatică.

* (Spânzurat pentru furt de 2 fl. 60 cr. + 20 fl. și tabac de 4 cr.) Statarul militar din Serajevo a fost adunat în Marța trecută la 9 oare a. m. în casarma Filippovics, ca să aducă sentință asupra locuitorului din Nanovero Tersics Spasoje, acusat pentru tâlhării. În contra acusatului abia de 25 ani au mărturisit trei martori, că în 18 Octombrie a. c. ar fi oprit în drumul dela Vagoszka-grabljovamyiva doi țărani și amenințându-i cu arma au răpit dela unul 2 fl. 60 cr., dela celalalt 20 fl. și tabac în valoare de 4 cr. Cu toate negațiunile lui, judecătoria la declarat de vinovat și la condamnat la ștreang. După publicarea sentinței, ascultate de condamnat cu sânge rece, a fost condus la locul de perșare în depărtare de o oară de oraș unde îl aștepta calăul. Au fost prezenți tatăl și o soră a condamnatului, la cererea căroră li s'a conces a schimba vr'o câteva cuvinte cu nefericitul condamnat. Ei însă înecați de plâns n'au putut scoate un cuvânt din gura lor, pe condamnat până și acest spectacol l'a lăsat neatins. După recitarea sentinței, delinquentul susținea că este nevinovat, dar tot odată s'a rugat de ertare dela cei prezenți. La 11 oare a fost predat calăului și în 7 minute a fost pe cealaltă lume. Până și în furci ar fi voit să mai povestească, dar ștreangul îi strângea gâtul. După executare, preotul militar gr. or. a ținut o cuvântare, în care a amintit și despre „misiunea salutară“ ce o are armata austriacă în Bosnia. — La executare afară de tatăl și sora condamnatului și afară de mulțime de popor a asistat o mulțime de dame austriace.

* (Esposiție de jurnale.) Cu finea luni Decembrie se va deschide o esposiție de jurnale în Nizza, care va fi internațională și directorul esposiției Dr. Czarnóvski recearcă toate redacțiunile ziarelor, ca să trimită sub adresa: „Exposition des journaux. Nizza, poste restante,“ câte un exemplar din jurnalul lor.

* (Gâsca lui Martin.) Delegațiunea esmisă din sinul israeliților ortodocși ai Presburgului în audiența din Joia trecută, au predat M. Sale regelui, după usul vechiu, gâsca lui Martin. Delegațiunea Miercuri se afla în Budapesta și aștepta tot pe aceeași și sosirea gâșcei din Presburg pe care o ciupelă, o curăță frumos, o înpodobesc cu prime naționale, cu flori și punând-o pe o tață de argint o prezentează M. Sale regelui și împăratului nostru. Odinioară fi lui Iuda prezentau gâsca lui Martin pe o tață de argint ce era proprietatea lor și de-oarece acea tață de regulă ajungea între scumpeturile curții, de ani

delegațiunea compusă din cei mai rafinați speculanți, împrumuta tața din cugna regală, carea după finirea audienței se transpune în cugna împreună cu gâsca, carea cade jertfă servitorilor curții. Rabinul ca președintele delegațiunei predă gâsca regelui pre lângă rostirea unui discurs scurt, după aceea cere concesiune spre ai fi permis a-și pune împreună cu consoții sei pălăria pe cap, și după ce i se satisface din partea regelui cererei, rabinul cu capul acoperit prin o rugăciune hebraică imploară de sus darurile lui Dșeu și se rugă ferbinte pentru bună starea împăratului; cu aceste delegațiunea și cu ea audiența și ajunge sfârșitul. Tot astfel s'a întâmplat aceasta încă din timpurile cele mai îndepărtate. Că de unde provine acest privilegiu pentru iudeii ortodocși din Presburg nu se știe cu positivitate. Date positive despre proveniența acestui us nu se află, căci arhivul comunei bisericesti iudeice din Presburg a ars în 1809; apoi datele tradiționale sunt foarte divergente. După notițele lui Reiner, istoria predării gâșcei lui Martin se reduce până la regii casei Arpadiane. După poveștile tradiționale pe timpul, când țara era cuprinsă de invasiunile tătarilor, iar fi succes delegațiunei a străbate printre șirurile vrășmașe până la regele refugiat și ai preda gâsca lui Martin, cu care ocaziune s'ar fi înténplat minuni asemenea celor efectuate de Moise în Egipt. Alții reduc această datină la timpul pe când domnea Carol al III-lea. Întrun an regele a sêrbat ziua lui Martin în Presburg și, pe cum se dice, oamenii curții nu odată au desperat, că nu puteau ajunge în posesiune unei gâșce. Aceasta a venit la cunoștința iudeilor din Presburg și ei fără întârziere au prezentat la masa regală 6 gâșce grase, cari atât au fost de bine primite de domitor, încât acesta pe lângă alte privilegii le-a conces iudeilor, ca pe viitor la ziua lui Martin să-i prezenteze gâsca acum numită a lui Martin. Sub Maria Terezia această datină eșisă din us. Unii susțin, că această datină ar fi de o proveniență abia de vr-o câteva deceni. În 1805 Francisc al II-lea a fost refugiat de frica lui Napoleon în Presburg. Ne fiind cunoscut de nimenea se plimbă prin Presburg. S'a întâmplat de a trecut pe dinaintea unei cârcime evreești, în fereastra căreia erau espuse cele mai frumoase cârnuri de gâsca. Domitorului i s'a făcut poftă de mâncare, s'a băgat și a cerut să-i se aducă carne de gâsca. Că i-a tignit foarte triptura de gâsca, se vede și de acolo că în ziua următoare primarul comunei jidovești primește mandatul, ca pe viitoriu să nu întârzie a aduce la curte gâsca lui Martin. Merită de a se aminti, că cu ocaziunea disolvării iudeilor din Presburg în neologi și ortodocși, dreptul de a preda gâsca lui Martin — deși neologii sustineau că le-ar compete lor — prin deciziune mai înaltă li s'a acordat iudeilor ortodocși.

* Când poporul athenian era adunat pentru a aduce deciziune în privința esilării lui Aristides, un cive roagă pe Aristides care și el era present, să-i scrie pe o hârtie că și el consimte cu esilarea lui Aristides. Ța greșit ceva Aristides? la întreat pe cive. Nu, căci nici nu-l cunosc, dar el nu-mi convine, i răspunde. Aristides și-a scris numele seu pe

o tăbliță cu consimțământul pentru esilare și o a predat civelui.

* (Vênătorilor). Ludovic al XI-lea regele Franciei — dispunând de timp, i plăcea a merge la vênat; după ce au început ai slăbi puterile și nu mai putea merge la vênat, vênă șoareci prin capăii și prindea fluturi cu șoimii sei.

* Doi făcători de rele se improcesuau, la finea procesului regele Filip din Macedonia a adus următoarea sentință: „Unul se părăsească Macedonia, ear al doilea să i urmeze celui dintăiu!“ adecă a dispus trimiterea ambilor în esil.

* (Agatoclus), care la început a fost olariu de regulă avea pe masa sa între pocalele de aur și câte o ulciută de pământ și nu odată le spunea comesenilor sei, că el odinioară a fost pregătitor de astfel de pocale.

* Sultanul turc Bajazeth, i făcea imputări principelui tatarilor lui Tamerlan, că este de origine de păstori, acesta i dișe: Nu știi, că din lăna oilor se pregătesc vesmintele regilor?

* Aristides a fost esilat din Athena, Camillus din Roma, dar nu amândoi au prmit cu aceeași dispozițiune sufletească deciziunea pentru a merge în esil; căci Aristides a cerut dela ceriuri ca patria lui nici odată să nu vie în poziție de a ave lipsă de el; Camillus însă a cerut, că dacă ceriul îl va afla de nevinovat, Roma cea ingrătă cât mai curând să fie avisată la spriginul lui.

* (Vine earna.) Vine earna, vine earna... De Sâmbătă seara ninge necontentit, și suflă un vânt rece, încât omului i vine a crede, că suntem prin postul crăciunului. Zăpada e groasă, și se ține voiniceste.

Cam de vreme ni s'a pus în spate.

* (Bibliografic.) Au eșit de sub tipariu și se află de vênzare la librăria Secec et Comp. următoarele publicațiuni ale Academiei Române.

1. Cultul păgân și creștin de Dr. A. T. Marienescu. Tomul I. Sêrbătorile și datinele romane vechi în 8°, 447 pagine. — Prețul 5 lei.

2. Documente privitoare la istoria Românilor culese de Eudociu de Hurmuzachi. — Volumul IV, Partea II, 1600—1605. Cu portretul lui Vasile Vodă-Lupu. vol în 4° de 686 pagine. Cu indice pentru mândouă părțile acestui volum. — Prețul 40 lei.

Loterie.

Sâmbătă în 14 Noevre n. 1884.

Timișoara:	18	48	21	29	63
Viena:	40	7	83	61	9

Bursa de Viena și Pesta.

Din 15 Noevre n. 1884.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	123.15	123.—
Renta de aur ung. de 4%	93.65	93.90
Galbin	5.78	5.76
Napoleon	9.72 ^{1/2}	9.72
London (pe polița de trei luni)	122.80	122.90

Nr. 239

[936] 1—3

CONCURS.

Se publică din nou în înțelesul laudatei ordinăciuni consistoriale din 23 Octombrie a. c. Nr. 5185 pentru stațiunea de capelan lângă bătrânul și de tot neputinciosul paroch Ioan Brândușe din Erdőszentgyörgy, parochie de a treia clasă, protopresbiteratul Murș-Oșorheiului, cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele:

- Casă de locuit, grașd, șură și grădină de legumi.
- Venitele stolari jumătate, care computate în bani fac 200 fl.
- 4 jugăre de pământ cumperate acum de curând din suma de 300 fl. assignată din partea preavenerabilului consistoriu archidieceșan prin ordinațiunea de sub Nr. 4104 a. c.
- Se poștește ca fiiitorul capelan până va fi în viață parochul bătrân, să poarte și oficiul de învățătoriu pe lângă plata de una sută florini dacă acel oficiu nu se va reintregi până atunci.

e) se poștește ca concurentele să aibă cunoștința limbei maghiare.

f) se poștește că concurentele înainte de a se face alegerea, să meargă în vre-o Duminecă sau Sêrbătoare la biserică spre a-și arăta desteritatea.

Concurentele instruinđu-și concursul în înțelesul legii, va avea înainte de espirarea timpului hoterit a-l așterne oficiului protopresbiterat gr. or. în Murș-Oșorcheiu.

Murș-Oșorcheiu, 3 Noevre 1884.

Cu împreună înțelesul comitetului parochial.

Parteniu Trombițaș de Bethlen,
protopresbiter gr. or.

Nr. 386

[935] 1—3

Repetiție de concurs.

După ce în urma concursului publicat sub Nr. 11 „Tel. Rom.“ din 1883. nu s'a aflat concurent pentru vacanta parochie Rogoșel: acum pe basa grațioasei ordinațiuni consistoriale dto. 2. Octombrie, a. c. Nr. 4813. B., se repețe ște publicarea concursului pentru menționata parochie vacantă pre lângă același venit, cu terminul însă de 15 zile dela prima publicare.

Cluș, 1 Noevre, 1884.

V. Roșescu,
protopresbiter.

Nr. 72.

[931] 3—3

CONCURS.

Pentru întregirea parochiei vacante a treia din opidul Reșinari, protopresbiteratul Sibiiului declarată

prin ordinul Veneratului Consistoriu archidieceșan Nro 4802/1884 de clasa a II-a, se deschide prin aceasta concurs cu termin de o lună de zile dela prima publicare.

Doritorii de a ocupa această parochia au a-și așterne petițiunile instruite conform statutului organic și regulamentului congresual din 1878 pentru parochii, la oficiul protopresbiterat în Sibiiu până la terminul mai sus numit.

Din ședința comitetului parochial gr. or. ținută la Reșinari în 27 Octombrie 1884.

Ioan Droc, notariu.
Coman Hâmășan, președinte.

La Nr. 1068. În conțelegere cu oficiul protopresbiterat al tractului Sibiiului.

Sibiiu 29 Octombrie 1884.

Simeon Popescu,
protopresbiter.

Nr. 352.

[932] 3—3

CONCURS.

Se escrie de nou concurs pentru întregirea postului de învățătoriu în Certejul de jos din protopresbiteratul Iliciei cu termin de 20 zile dela publicarea concursului.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: 200 fl. v. a., cuartir liber

în edificiul scoalei și lemne de foc de ajuns.

Doritorii au a-și inainta concursurile instruite în regulă până la terminul amintit la adresa subsemnatului, documentând și aceea dacă posed examen din limba maghiară.

Gurasada 29 Octombrie 1884.

Oficiul ppresbiterat în conțelegere cu comitetul parochial.

Alesiu Olariu,
adstr. ppterat.

Nr. 356.

[933] 3—3

Edict.

Stoica Muntean legiuit bărbat al Anei Ganea amândoi de religiuinea gr. or. din Șulumberg protopresbiterat Agnitei, care și a părăsit șoția sa cu necredință de 12 ani fără a se ști locul petrecerii lui: se citează prin aceasta ca în termin de 3 luni dela prima publicare a acestui edict să se prezenteze înaintea subsemnatului for matrimoniale, căci la din contra procesul divorțial intentat asupra-i, se va pertracta și decide și în absența lui. Dela oficiul protopresbiterale gr. or. al tractului Agnitei, ca for matrimonial de instanță.

Nocrichiu în 8 Octombrie 1884.

Grigoriu Maier,
adm. ppresbit.